Zbornik sudske prakse

PRESUDA SUDA (peto vijeće)

18. svibnja 2017.*

„Zahtjev za prethodnu odluku – Državne potpore – Tražbina društva u kojem većinu kapitala drži Rumunjska Država prema društvu u kojem je ta država jedini dioničar – Zamjena ispunjenja – Pojam ‚državna potpora' – Obveza obavještavanja Europske komisije"

U predmetu C-150/16,

povodom zahtjeva za prethodnu odluku na temelju članka 267. UFEU-a, koji je uputio Curtea de Apel Craiova (Žalbeni sud u Craiovi, Rumunjska), odlukom od 3. ožujka 2016., koju je Sud zaprimio 14. ožujka 2016., u postupku

Fondul Proprietatea SA

protiv

Complexul Energetic Oltenia SA,

SUD (peto vijeće),

u sastavu: J. L. da Cruz Vilaça (izvjestitelj), predsjednik vijeća, M. Berger, A. Borg Barthet, E. Levits i F. Biltgen, suci,

nezavisni odvjetnik: N. Wahl,

tajnik: A. Calot Escobar,

uzimajući u obzir pisani postupak,

uzimajući u obzir očitovanja koja su podnijeli:

— za Fondul Proprietatea SA, C. Dontu, D. Petrache i A. Dăscălescu, *avocați*,

— za rumunjsku vladu, R.-H. Radu, R. Mangu, M. Bejenar, u svojstvu agenata,

— za Europsku komisiju, L. Nicolae i P. Němečková, u svojstvu agenata,

odlučivši, nakon što je saslušao nezavisnog odvjetnika, da u predmetu odluči bez mišljenja,

donosi sljedeću

* Jezik postupka: rumunjski

Presudu

1 Zahtjev za prethodnu odluku odnosi se na tumačenje članka 107. i članka 108. stavka 3. UFEU-a.

2 Zahtjev je upućen u okviru spora između društva Fondul Proprietatea SA (u daljnjem tekstu: Fondul) i društva Complexul Energetic Oltenia SA (u daljnjem tekstu: CE Oltenia), u vezi s tužbom za pobijanje odluke glavne skupštine društva CE Oltenia o prihvaćanju zamjene ispunjenja tražbine koju ono ima prema društvu Electrocentrale Grup SA (u daljnjem tekstu: Electrocentrale).

Rumunjsko pravo

3 Prema članku 1469. stavku 2. Codula civil (Građanski zakonik): „[i]spunjenje se sastoji od predaje iznosa novca ili izvršenja svake druge činidbe koja čini sami predmet obveze”.

4 Članak 1609. navedenog zakonika glasi:

„(1) Obnova nastaje ako dužnik s vjerovnikom ugovori novu obvezu koja zamjenjuje prijašnju koja prestaje.

(2) Obnova nastaje i ako novi dužnik zamijeni prijašnjeg kojeg vjerovnik oslobađa obveze; prijašnja obveza na taj način prestaje. U tom slučaju obnova nastaje bez suglasnosti prijašnjeg dužnika.

(3) Obnova nastaje i ako novim ugovorom novi vjerovnik zamijeni prijašnjeg prema kojem se dužnik oslobađa obveze; prijašnja obveza prestaje”.

Glavni postupak i prethodna pitanja

5 Društvo CE Oltenia u kojem Rumunjska Država drži 77,17 %, a Fondul 21,53 % temeljnog kapitala, bilo je vjerovnik društva Electrocentrale u kojem je Rumunjska Država jedini dioničar, u pogledu iznosa od 28 709 475,13 rumunjskih leua (RON) (otprilike 6,4 milijuna eura).

6 Glavna skupština društva CE Oltenia odobrila je 27. rujna 2013. prijenos vlasništva u svoju korist na termoelektrani Chișcani (Rumunjska), koja je dotad bila u vlasništvu društva Electrocentrale, kao zamjenu ispunjenja (u daljnjem tekstu: odluka o kojoj je riječ u glavnom postupku).

7 Budući da je vrijednost termoelektrane Chișcani bila procijenjena na iznos od 36 810 200 RON (otprilike 8,2 milijuna eura), društvo CE Oltenia podmirilo je razliku između tog iznosa i iznosa duga društva Electrocentrale plaćanjem iznosa od 8 100 724,87 RON (otprilike 1,8 milijuna eura). Usto je društvo CE Oltenia preuzelo 280 radnika društva Electrocentrale koji su radili u termoelektrani Chișcani i ostvarilo je u svoju korist prijenos emisijskih jedinica stakleničkih plinova.

8 Fondul je 24. prosinca 2013. pred prvostupanjskim sudom podnio tužbu za pobijanje odluke o kojoj je riječ u glavnom postupku. Budući da je njegova tužba za pobijanje odbijena, Fondul je uložio žalbu pred Curtea de Apel Craiova (Žalbeni sud u Craiovi, Rumunjska).

9 Fondul je pred tim sudom tvrdio da zamjena ispunjenja o kojoj je riječ u glavnom postupku, s obzirom na to da termoelektrana Chișcani nije bila profitabilna, društvu CE Oltenia nije pribavila nikakvu prednost i da je od toga koristi imalo samo društvo Electrocentrale, koje se oslobođeno tereta te elektrane moglo održati na tržištu opskrbe električnom energijom.

10 U tim je okolnostima Curtea de Apel Craiova (Žalbeni sud u Craiovi) odlučila prekinuti postupak i uputiti Sudu sljedeća prethodna pitanja:

„1. Je li odluka koju je donijela glavna skupština društva CE Oltenia – pri čemu je u glasovanju sudjelovala Rumunjska Država koju je zastupala Uprava za energetiku Ministarstva gospodarstva, u svojstvu dioničara koji drži 77,17 % kapitala tog društva – kojom je to društvo odlučilo, s jedne strane, da će dug koji društvo Electrocentrale ima prema njemu u iznosu od 28 709 475,13 RON prestati na način da se zamjenom ispunjenja [prijenosom vlasništva na] imovini koja se sastoji od nekretnina upisanih u zemljišnoj knjizi Općine Chișcani, Okruga Brăila, pod brojem 70301, i s druge strane, da će društvu Electrocentrale platiti razliku između tržišne vrijednosti imovine i visine tražbine društva CE Oltenia, državna potpora u smislu članka 107. UFEU-a, odnosno je li konkretno riječ o mjeri (i) financiranja države ili putem državnih sredstava, (ii) koja je selektivne naravi i (iii) može utjecati na trgovinu među državama članicama?

2. U slučaju pozitivnog odgovora na prvo pitanje, potpada li takva potpora pod obvezu obavješćivanja iz članka 108. stavka 3. UFEU-a?”

O prethodnim pitanjima

Prvo pitanje

11 Prvim pitanjem sud koji je uputio zahtjev u biti pita može li u okolnostima poput onih o kojima je riječ u glavnom postupku odluka društva u kojem većinski udio drži država članica, kojom to društvo radi namirenja tražbine prihvaća zamjenu ispunjenja prijenosom imovine u vlasništvu drugog društva u kojem je navedena država članica jedini dioničar i predviđa isplatu novčanog iznosa koji odgovara razlici između procijenjene vrijednosti te imovine i visine navedene tražbine, činiti državnu potporu u smislu članka 107. UFEU-a.

12 Uvodno, valja istaknuti da nadležnost Europske komisije za ocjenjivanje spojivosti potpore s unutarnjim tržištem nije prepreka tomu da nacionalni sud u prethodnom postupku postavi pitanje Sudu o tumačenju pojma „potpora”. Tako Sud sudu koji je uputio zahtjev može pružiti elemente tumačenja prava Unije koji mu omogućuju da odredi može li nacionalna mjera biti kvalificirana kao „državna potpora” u smislu navedenog prava (presuda od 19. ožujka 2015., OTP Bank, C-672/13, EU:C:2015:185, t. 30. i navedena sudska praksa).

13 Prema ustaljenoj sudskoj praksi Suda, kvalifikacija određene nacionalne mjere „državnom potporom” u smislu članka 107. stavka 1. zahtijeva ispunjenje svih sljedećih pretpostavki. Kao prvo, mora biti riječ o državnoj intervenciji ili intervenciji putem državnih sredstava. Kao drugo, ta intervencija mora biti takva da može utjecati na trgovinu među državama članicama. Kao treće, ona mora davati prednost svojem korisniku. Kao četvrto, ona mora narušavati ili prijetiti da će narušiti tržišno natjecanje (vidjeti osobito presude od 19. prosinca 2013., Association Vent De Colère! i dr., C-262/12, EU:C:2013:851, t. 15.; od 22. listopada 2015., EasyPay i Finance Engineering, C-185/14, EU:C:2015:716, t. 35. i od 21. prosinca 2016, Komisija/World Duty Free Group SA i dr., C-20/15 P i C-21/15 P, EU:C:2016:981, t. 53.).

Pretpostavka koja se odnosi na financiranje mjere od države ili putem državnih sredstava

14 Na samom početku valja istaknuti da, kako bi se prednosti mogle kvalificirati kao potpore u smislu članka 107. stavka 1. UFEU-a, one moraju, s jedne strane, biti izravno ili neizravno dodijeljene putem državnih sredstava i, s druge strane, one se moraju moći pripisati državi (presude od 16. svibnja 2002., Francuska/Komisija, C-482/99, EU:C:2002:294, t. 24. i od 19. prosinca 2013., Association Vent De Colère! i dr., C-262/12, EU:C:2013:851, t. 16.).

15 Kao prvo, što se tiče pretpostavke prema kojoj prednost mora biti izravno ili neizravno dodijeljena putem državnih sredstava, iz ustaljene sudske prakse proizlazi da je pojam „potpora” općenitiji od pojma „subvencija” jer ne obuhvaća samo pozitivna davanja, kakva su same subvencije, nego i intervencije koje u različitim oblicima smanjuju troškove koji uobičajeno opterećuju proračun poduzetnika i koji su samim time, iako nisu subvencije u izričitom smislu riječi, iste naravi i imaju jednake učinke (vidjeti osobito presude od 10. siječnja 2006., Cassa di Risparmio di Firenze i dr., C-222/04, EU:C:2006:8, t. 131. i od 19. ožujka 2015., OTP Bank, C-672/13, EU:C:2015:185, t. 40.).

16 U tom pogledu, Sud je već presudio da članak 107. stavak 1. UFEU-a obuhvaća sva novčana sredstva kojima se javne vlasti mogu stvarno koristiti za potporu poduzetnicima, neovisno o tome pripadaju li ta sredstva trajnoj državnoj imovini. Slijedom toga, čak i kada iznosi koji odgovaraju predmetnoj mjeri nisu u trajnom vlasništvu državne riznice, činjenica da oni cijelo vrijeme ostaju pod državnim nadzorom i tako na raspolaganju nadležnim državnim tijelima dovoljna je da bi ih se kvalificiralo kao državna sredstva (vidjeti presudu od 19. prosinca 2013., Association Vent De Colère! i dr., C-262/12, EU:C:2013:851, t. 21. i navedenu sudsku praksu).

17 Što se konkretno tiče javnih poduzeća poput društva CE Oltenia, Sud je također presudio da država ostvarivanjem vladajućeg utjecaja nad takvim poduzećima može usmjeravati uporabu njihovih sredstava za financiranje, ovisno o slučaju, posebnih prednosti u korist drugim poduzetnicima (presuda od 16. svibnja 2002., Francuska/Komisija, C-482/99, EU:C:2002:294, t. 38.).

18 Kao drugo, u pogledu pretpostavke u vezi s mogućnošću da se mjera potpore koju je provelo javno poduzeće pripiše državi, iz ustaljene sudske prakse proizlazi da se ona može izvesti na temelju skupa indicija koje proizlaze iz okolnosti slučaja i konteksta u kojem je ta mjera provedena (presuda od 16. svibnja 2002., Francuska/Komisija, C-482/99, EU:C:2002:294, t. 55.).

19 U tom pogledu, Sud je osobito uzeo u obzir činjenicu da predmetni subjekt nije mogao donijeti spornu odluku a da ne vodi računa o zahtjevima tijela javne vlasti ili da su, osim čimbenika organizacijske naravi koji su javna poduzeća putem kojih su odobrene potpore povezivali s državom, ta poduzeća morala voditi računa o uputama državnih tijela. I druge indicije mogle bi, ovisno o okolnostima, biti značajne za zaključivanje da se mjera potpore koju je provelo javno poduzeće može pripisati državi, poput, među ostalim:

— njegove uključenosti u strukture javne uprave,

— prirode njegovih aktivnosti i njihovo izvršavanje na tržištu u uobičajenim uvjetima tržišnog natjecanja s privatnim subjektima,

— poduzetnikova pravnog položaja (javno pravo ili pravo trgovačkih društava),

— stupnja nadzora koji nadležna tijela provode u pogledu upravljanja društvom

— ili svaka druga indicija koja u konkretnom slučaju upućuje na to da su tijela javne vlasti bila uključena ili da ne postoji vjerojatnost da ona nisu bila uključena u usvajanje mjere, uzimajući također u obzir njezin opseg, sadržaj ili uvjete koje sadržava (presuda od 16. svibnja 2002., Francuska/Komisija, C-482/99, EU:C:2002:294, t. 55. i 56.).

20 Sama okolnost da je javno poduzeće osnovano u obliku društva kapitala općeg prava – s obzirom na samostalnost koju mu taj pravni oblik može dati – ne može se smatrati dovoljnom za isključivanje mogućnosti da se mjera potpore koju je provelo takvo društvo, pripiše državi. Naime, položaj kontroliranja i stvarne mogućnosti izvršavanja vladajućeg utjecaja koje on podrazumijeva u praksi sprečavaju to da se unaprijed isključi svaka mogućnost da se mjera koju je provelo takvo poduzeće pripiše državi pa time i opasnost od zaobilaženja pravila Ugovora o državnim potporama, unatoč

značaju koji sam po sebi može imati pravni oblik javnog poduzeća kao jedna od indicija na temelju kojih se u konkretnom slučaju može utvrditi je li država uključena ili ne (presuda od 16. svibnja 2002., Francuska/Komisija, C-482/99, EU:C:2002:294, t. 57.).

21 Na sudu je koji je uputio zahtjev da provjeri čini li odluka o kojoj je riječ u glavnom postupku, s jedne strane, prednost izravno ili neizravno dodijeljenu putem državnih sredstava i, s druge strane, može li se s obzirom na indicije navedene u točkama 19. i 20. ove presude pripisati dotičnoj državi članici.

Pretpostavka postojanja selektivne prednosti

22 Jedan je od sastavnih elemenata državne potpore, u smislu članka 107. stavka 1. UFEU-a, postojanje selektivne prednosti koja se daje određenom poduzetniku.

23 Fondul smatra da je zamjena ispunjenja o kojoj je riječ u glavnom postupku državna potpora dodijeljena društvu Electrocentrale, s obzirom na to da termoelektrana Chișcani, na kojoj je vlasništvo preneseno društvu CE Oltenia, nije bila profitabilna. Slijedom toga, Rumunjska Država nije djelovala u općem interesu ili u onom društva CE Oltenia, nego s isključivim ciljem prenošenja imovinske koristi društvu Electrocentrale, kako bi se ono održalo na tržištu električne energije.

24 U tom pogledu, valja istaknuti da zamjena ispunjenja koju je odobrilo društvo u kojem je država većinski dioničar nije nužno državna potpora.

25 Naime, prema ustaljenoj sudskoj praksi, pretpostavke koje mjera mora ispuniti kako bi bila obuhvaćena pojmom „potpora” u smislu članka 107. UFEU-a nisu ispunjene ako bi poduzetnik koji je korisnik mjere istu prednost koja mu je odobrena iz državnih sredstava dobio i u okolnostima koje odgovaraju uobičajenim tržišnim uvjetima. Kada javni vjerovnik odobrava olakšice u plaćanju za dug koji određeni poduzetnik ima prema njemu, to se ocjenjivanje načelno provodi primjenom kriterija privatnog vjerovnika (vidjeti osobito presude od 24. siječnja 2013., Frucona Košice/Komisija, C-73/11 P, EU:C:2013:32, t. 70. i 71. i od 21. ožujka 2013., Komisija/Buczek Automotive, C-405/11 P, neobjavljena, EU:C:2013:186, t. 31. i 32.).

26 Takve olakšice u plaćanju čine državnu potporu u smislu članka 107. stavka 1. UFEU-a ako, uzimajući u obzir iznos gospodarske prednosti koja se na taj način dodjeljuje, poduzetnik korisnik te potpore očito ne bi mogao dobiti usporedive olakšice od privatnog vjerovnika koji se nalazi u situaciji najsličnijoj onoj javnog vjerovnika i koji nastoji ostvariti namirenje svojih potraživanja prema dužniku u financijskim problemima (presuda od 24. siječnja 2013., Frucona Košice/Komisija, C-73/11 P, EU:C:2013:32, t. 72.).

27 Na sudu je koji je uputio zahtjev da provede sveobuhvatnu ocjenu uzimajući u obzir sve elemente koji su značajni u predmetu u glavnom postupku, i to, među ostalim, vrijednost imovine koja je bila predmet zamjene ispunjenja i iznos razlike koji je platilo društvo CE Oltenia, kako bi utvrdio da društvo Electrocentrale ne bi primilo usporedive olakšice od takvog privatnog vjerovnika (vidjeti analogijom presudu od 24. siječnja 2013., Frucona Košice/Komisija, C-73/11 P, EU:C:2013:32, t. 73.).

Pretpostavke utjecaja na trgovinu među državama članicama i narušavanje tržišnog natjecanja

28 Članak 107. Stavak 1. UFEU-a zabranjuje potpore koje utječu na trgovinu među državama članicama i narušavaju ili prijete da će narušiti tržišno natjecanje.

29 Za kvalifikaciju nacionalne mjere kao državne potpore nije potrebno utvrditi stvarni utjecaj potpore na trgovinu među državama članicama i stvarno narušavanje tržišnog natjecanja, nego jedino ispitati može li ta potpora utjecati na trgovinu i narušiti tržišno natjecanje (presude od 30. travnja 2009., Komisija/Italija i Wam, C-494/06 P, EU:C:2009:272, t. 50. i od 26. listopada 2016., Orange/Komisija, C-211/15 P, EU:C:2016:798, t. 64.).

30 Međutim, utjecaj na trgovinu među državama članicama ne može biti potpuno hipotetski ili pretpostavljen. Zato valja odrediti razlog zbog kojeg dotična mjera narušava ili prijeti da će narušiti tržišno natjecanje i svojim predvidivim učincima može utjecati na trgovinu među državama članicama (vidjeti u tom smislu presudu od 30. travnja 2009., Komisija/Italija i Wam, C-494/06 P, EU:C:2009:272, t. 64.).

31 Osobito ako potpora koju je država članica dodijelila ojačava položaj jednog poduzetnika u odnosu na ostale poduzetnike konkurente u trgovini unutar Unije, mora se smatrati da potpora na nju utječe (presuda od 10. siječnja 2006., Cassa di Risparmio di Firenze i dr., C-222/04, EU:C:2006:8, t. 141.).

32 U tom pogledu nije nužno da poduzetnik koji je korisnik potpore sam sudjeluje u trgovini unutar Unije. Naime, kada država članica poduzetnicima dodijeli potporu, unutarnja aktivnost može se zadržati ili povećati, uz posljedicu da su mogućnosti ulaska poduzetnika osnovanih u drugim državama članicama na tržište te države članice smanjene (presuda od 14. siječnja 2015., Eventech, C-518/13, EU:C:2015:9, t. 67.).

33 U pogledu pretpostavke narušavanja tržišnog natjecanja valja podsjetiti da potpore koje oslobađaju poduzetnika troškova koje bi u pravilu snosio u okviru svojeg redovnog upravljanja ili svojih uobičajenih aktivnosti, u pravilu narušavaju uvjete tržišnog natjecanja (presuda od 30. travnja 2009., Komisija/Italija i Wam, C-494/06 P, EU:C:2009:272, t. 54.).

34 Nadalje, okolnost da je gospodarski sektor, poput onog energetike, bio liberaliziran na razini Unije, može odrediti stvarni ili potencijalni utjecaj potpora na tržišno natjecanje kao i njihov učinak na trgovinu među državama članicama (vidjeti u tom smislu presude od 10. siječnja 2006., Cassa di Risparmio di Firenze i dr., C-222/04, EU:C:2006:8, t. 142. i od 5. ožujka 2015., Banco Privado Português i Massa Insolvente do Banco Privado Português, C-667/13, EU:C:2015:151, t. 51.).

35 Međutim, kao što je to Komisija istaknula u svojem pisanom očitovanju, s obzirom na to da je električna energija predmet prekogranične trgovine, dodjela potpore odlukom o kojoj je riječ u glavnom postupku može utjecati na trgovinu. Takva potpora također može narušiti tržišno natjecanje na tržištu električne energije.

36 Na sudu je koji je uputio zahtjev da na temelju prethodnih elemenata tumačenja u sporu u glavnom postupku utvrdi jesu li ispunjene dvije dotične pretpostavke.

37 Uzimajući u obzir prethodna razmatranja, na prvo pitanje valja odgovoriti da u okolnostima poput onih o kojima je riječ u glavnom postupku odluka društva u kojem većinski udio drži država članica, kojom to društvo radi namirenja tražbine prihvaća zamjenu ispunjenja prijenosom imovine u vlasništvu drugog društva u kojem je navedena država članica jedini dioničar i predviđa isplatu novčanog iznosa koji odgovara razlici između procijenjene vrijednosti te imovine i visine navedene tražbine, može činiti državnu potporu u smislu članka 107. UFEU-a, ako:

— ta odluka čini prednost izravno ili neizravno dodijeljenu putem državnih sredstava i ako se može pripisati državi,

— poduzetnik koji je korisnik potpore od privatnog vjerovnika ne bi primio usporedive olakšice i

— navedena odluka može utjecati na trgovinu među državama članicama i narušiti tržišno natjecanje.

38 Na nacionalnim je sudovima da provjere jesu li te pretpostavke ispunjene.

Drugo pitanje

39 Kao drugo, u slučaju potvrdnog odgovora na prvo pitanje, sud koji je uputio zahtjev pita je li državna potpora o kojoj je riječ u glavnom postupku obuhvaćena obvezom obavještavanja iz članka 108. stavka 3. UFEU-a.

40 Članak 108. stavak 3. UFEU-a uspostavlja preventivni nadzor planova o novim potporama. Na taj način organizirana prevencija ima za cilj osigurati primjenu samo onih mjera koje su spojive s unutarnjim tržištem. Kako bi se ostvario taj cilj, provedba plana o potpori odgađa se sve dok Komisija svojom konačnom odlukom ne otkloni sumnju o njegovoj spojivosti s unutarnjim tržištem (presuda od 21. studenoga 2013., Deutsche Lufthansa, C-284/12, EU:C:2013:755, t. 25. i 26.).

41 Provođenje tog sustava nadzora državnih potpora s jedne je strane na Komisiji, a s druge strane na nacionalnim sudovima, pri čemu su njihove uloge komplementarne, ali različite (presuda od 13. veljače 2014., Mediaset, C-69/13, EU:C:2014:71, t. 19.).

42 Dok ocjena spojivosti mjera potpora s unutarnjim tržištem pripada isključivoj nadležnosti Komisije koja djeluje pod nadzorom sudova Unije, nacionalni sudovi do konačne odluke Komisije paze na zaštitu prava pojedinaca u slučaju eventualnog kršenja zabrane predviđene u članku 108. stavku 3. UFEU-a od strane državnih vlasti (presuda od 21. studenoga 2013., Deutsche Lufthansa, C-284/12, EU:C:2013:755, t. 28.).

43 Slijedom toga, u slučaju da odluka o kojoj je riječ u glavnom postupku čini državnu potporu u korist društva Electrocentrale, nacionalna tijela bila bi dužna obavijestiti Komisiju o toj potpori prije njezine provedbe, u skladu s člankom 108. stavkom 3. UFEU-a.

44 Uzimajući u obzir sva prethodna razmatranja, na drugo upućeno pitanje valja odgovoriti da ako nacionalni sud odluku društva u kojem većinski udio drži država članica, kojom to društvo radi namirenja tražbine prihvaća zamjenu ispunjenja prijenosom imovine u vlasništvu drugog društva u kojem je navedena država članica jedini dioničar i predviđa isplatu novčanog iznosa koji odgovara razlici između procijenjene vrijednosti te imovine i visine navedene tražbine, kvalificira kao državnu potporu, tijela te države članice dužna su obavijestiti Komisiju o toj potpori prije njezine provedbe, u skladu s člankom 108. stavkom 3. UFEU-a.

Troškovi

45 Budući da ovaj postupak ima značaj prethodnog pitanja za stranke glavnog postupka pred sudom koji je uputio zahtjev, na tom je sudu da odluči o troškovima postupka. Troškovi podnošenja očitovanja Sudu, koji nisu troškovi spomenutih stranaka, ne nadoknađuju se.

Slijedom navedenoga, Sud (peto vijeće) odlučuje:

1. **U okolnostima poput onih o kojima je riječ u glavnom postupku odluka društva u kojem većinski udio drži država članica, kojom radi namirenja tražbine prihvaća zamjenu ispunjenja prijenosom imovine u vlasništvu drugog društva u kojem je ta država članica jedini dioničar i**

predviđa isplatu novčanog iznosa koji odgovara razlici između procijenjene vrijednosti te imovine i visine navedene tražbine, može činiti državnu potporu u smislu članka 107. UFEU-a ako:

— **ta odluka čini prednost izravno ili neizravno dodijeljenu putem državnih sredstava i ako se može pripisati državi,**

— **poduzetnik koji je korisnik potpore od privatnog vjerovnika ne bi primio usporedive olakšice i**

— **navedena odluka može utjecati na trgovinu među državama članicama i narušiti tržišno natjecanje.**

— **Na nacionalnim je sudovima da provjere jesu li te pretpostavke ispunjene.**

2. **Ako nacionalni sud odluku društva u kojem većinski udio drži država članica, kojom to društvo radi namirenja tražbine prihvaća zamjenu ispunjenja prijenosom imovine u vlasništvu drugog društva u kojem je navedena država članica jedini dioničar i predviđa isplatu novčanog iznosa koji odgovara razlici između procijenjene vrijednosti te imovine i visine navedene tražbine, kvalificira kao državnu potporu, tijela te države članice dužna su obavijestiti Komisiju o toj potpori prije njezine provedbe, u skladu s člankom 108. stavkom 3. UFEU-a.**

Potpisi